

TOR:s uttanden

Bostadsföreningar.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva utlåtande över en av 1950 års skattelagssakkunniga utarbetad promemoria angående beskattning av bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt av deras medlemmar eller delägare, får förbundet anföra följande.

Ur taxeringsnämndsordförandenas synpunkt är det för arbetets effektiva bedrivande angeläget att så få specialbestämmelser som möjligt föreligga. Förenklade och enhetliga bestämmelser inom vida områden av taxeringsväsendet synes önskvärda. Då man nu söker finna vägar för en schablontaxering i här ifrågakarande avseende, synes lämpligt försöka fasthålla

vid den schablonregel, som genomförts för en- och tvåfamiljsvillor. Visserligen äger bostadsrättsinnehavare endast tills vidare nyttjanderätten av sin bostadslägenhet under det att fastigheten äges av bostadsrättsföreningen, men detta förhållande synes icke böra utgöra hinder för att taxera bostadsrättsinnehavare, andelsägare i bostadsförening och egnahemsägare efter likartade principer.

Förbundet vill alltså ansluta sig till det av de sakkunniga framförda alternativet om tillämpning av 3 %-regeln enbart för medlemmarnas taxering.

I konsekvens härmed böra bostadsrättsföreningar, bostadsföreningar och bostadsaktiebolag taxeras efter samma grunder som gälla för övriga ägare av hyreshus.

skatter å inkomst och förmögenhet, *dels* angående handräkning i skatteärenden *dels ock* för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Avtalet rörande inkomst- och förmögenhetsskattens vilka ännu *icke* trätt i kraft är *avsett att gälla 1954 års taxering* (propositioner nr 237 och nr 238, bevillningsutskottets betänkanden nr 61 och nr 62).

Utländska studerandes och praktikanter beskattning.

Riksdagen har bemyndigat Kungl. Maj:t att — under förutsättning av ömsesidighet — ingå överenskommelse med främmande makter om särskilda regler för beskattning av studerandes och praktikanter inkomst vid undervisning; utbildning eller praktiktjänstgöring här i riket.

Allmännyttiga bostadsföretag.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva utlåtande över 1950 års skattelagssakkunnigas P. M. med förslag till särskilda bestämmelser rörande beräkning av inkomst av fastigheter tillhörande allmännyttiga bostadsföretag, får förbundet anföra följande.

Bedömes det föreliggande förslaget enbart ur synpunkten av den högst avsevärda förenkling av taxeringen, som genom dess genomförande skulle åstadkommas, vore förbundet benäget att reservationslöst tillstyrka förslaget. Men viss tvekan måste uppkomma om lämpligheten av att bereda vissa skattskyldiga en särställning, som torde komma att i flertalet fall medföra skattebefrielse. Såsom de sakkunniga själva framhålla skulle förmånen av skattebefrielse komma att framstå som ett avsteg från den eljest upprätthållna principen, att understödande från det allmänna sida av viss verksamhet bör ges i form av direkta bidrag och icke i form av skattelättnader.

På grund av dessa principiella skäl synes en eftersträvd lättnad i taxeringen böra sökas på andra vägar, såsom genom införande av allmän rätt till avdrag för fondavsättningar för reparationer samt förhöjning av gängse schablonavdrag för värdeminskning. Det torde icke komma att medföra någon svårare belastning för taxeringsfunktionärerna att kontrollera reparationerna, om de få bokföras via upplagda reparationsfonder.

Det torde kunna ifrågasättas, om ett

provisoriskt utbrytande från de allmänna reglerna bör ske beträffande här ifrågasvarande företag, innan de pågående utredningarna om ändring i skatteförfattningarna rörande beräkning av inkomst av hyresfastigheter i allmänhet slutförts.

Kapitalförsäkringar.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva utlåtande över en av tillkallade sakkunniga upprättad promemoria med förslag till bestämmelser om individuell ränte- och förmögenhetsbeskattning av kapitalförsäkringar, får förbundet anföra följande:

Vid granskning av förslaget har förbundet funnit, att ett genomförande av detsamma skulle medföra ett betydande merarbete för taxeringsnämnderna utan att ett mot detta arbete svarande resultat torde kunna ernås. Icke minst vid flyttning från ett taxeringsdistrikt till ett annat torde särskilda svårigheter uppkomma för taxeringsnämnderna vid övervakningsarbetet.

För närvarande förefinnes en tendens att i görligaste mån förenkla taxeringsförfarandet. Det synes därför vara ett betänkligt avsteg från denna inriktning, om man skulle vidtaga sådana lagstiftningsåtgärder, som utan att tillföra det allmänna ökade skatteintäkter av någon betydelse förorsaka såväl myndigheter som enskilda ett icke oväsentligt ökat arbete.

På grund härav anser sig förbundet från de synpunkter förbundet har att företräda icke kunna förorda förslagens genomförande.